

บทที่ ๕

ปัญหาในการผลิตไข่ไหม

การผลิตไข่ไหมของสถานทดลองที่ผลิตไข่ไหมที่นครราชสีมา มีปัญหาสำคัญที่พอสรุปได้ดังนี้ คือ

๑. ปัญหาทางด้านการผลิต
๒. ปัญหาทางด้านต้นทุน
๓. ปัญหาของหน่วยราชการ
๔. ปัญหาเกี่ยวกับตัวกสิกร

๑. ปัญหาทางด้านการผลิต

สำหรับปัญหาทางด้านการผลิตเกิดขึ้น เนื่องจากการมีกำลังการผลิตที่จำกัด ทำให้ได้ปริมาณไข่ไหมน้อยกว่าความต้องการและคุณภาพของไข่ไหมที่ผลิตได้ยังไม่ทัดเทียมกับไข่ไหมของต่างประเทศ นอกจากนี้แล้วยังมีปัญหาเกี่ยวกับการบรรจุไข่ไหมที่แตกต่างกับไข่ไหมของต่างประเทศ ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ควรจะได้วิเคราะห์ถึงสาเหตุและพยายามหาแนวทางแก้ไขดังนี้คือ

๑.๑ ปัญหาเรื่องกำลังการผลิตจำกัด สถานทดลองการผลิตไข่ไหมที่โคราช มีกำลังการผลิตจำกัด เนื่องจากสาเหตุดังต่อไปนี้

ก. ขาดแคลนผู้ชำนาญการในการผลิตไข่ไหม ขณะนี้ทางกองการไหมมีเจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญงานด้านการผลิตไข่ไหมน้อย ถึงแม้เจ้าหน้าที่บางท่านจะได้ทำงานด้านนี้มานาน และได้เคยไปดูงานด้านต่างประเทศมาแล้วก็ตาม แต่บางครั้งยังขาดการตัดสินใจที่ถูกต้องในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ดังนั้นจึงควรเพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญงานในการผลิตไข่ไหมให้มากขึ้น และควรให้เจ้าหน้าที่และ

นักวิชาการที่ทำงานในด้านนี้มีการประชุมสัมมนาเพื่อแก้ไขปัญหาด่าง ๆ ร่วมกันอย่างน้อยปีละ ๒ - ๓ ครั้ง

ข. ปริมาณของใบหม่อนซึ่งเป็นอาหารของหนอนไหมยังไม่แน่นอน การจัดการสวนหม่อนให้ได้ปริมาณที่สมดุลกับการเลี้ยงไหมทำได้ยาก เพราะการปลูกต้นหม่อนนั้นขึ้นอยู่กับฤดูกาล ซึ่งในประเทศไทยฤดูกาลมักจะแปรปรวนแปรจึงทำให้ได้ปริมาณที่ไม่พอเหมาะกับช่วงระยะที่มีการเลี้ยงไหม นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องการชลประทาน สวนหม่อนบางแห่งการชลประทานเข้าไปไม่ถึง ผลผลิตที่ได้ไม่สมบูรณ์และเป็นอุปสรรคต่อการขยายสวนหม่อนเพื่อแก้ไขปัญหานี้ในเรื่องนี้ควรมีการจัดการสวนหม่อนที่ดีเพื่อให้ปริมาณใบหม่อนมีพอเหมาะกับช่วงระยะเวลาเลี้ยงไหม อีกทั้งควรปรับปรุงคุณภาพของใบหม่อนโดยการตัดแต่งกิ่งต้นหม่อน เพราะใบของกิ่งใหม่ที่แตกกอออกมาจะมีคุณภาพดีกว่าใบของกิ่งแก่ ๆ การตัดกิ่งควรทำปีละครั้ง หรืออย่างมากไม่เกิน ๓ ครั้งต่อ ๒ ปี

ค. เครื่องมือและเทคนิคที่ใช้ในการผลิตยังด้อยกว่าของต่างประเทศ ประกอบกับการขาดแคลนทรัพยากรและทุนทรัพย์ จึงทำให้ไม่สามารถขยายการผลิตออกไปเป็นการผลิตขนาดใหญ่ได้ ซึ่งปัญหาในเรื่องนี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับประเทศไทยเกษตรกรรมที่กำลังพัฒนาโดยทั่วไป อย่างไรก็ตามทางกรมวิชาการเกษตรควรพยายามที่จะประดิษฐ์เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพดีเพื่อใช้ในการผลิตไหมให้ได้คุณภาพที่ใกล้เคียงกับมาตรฐานของต่างประเทศ รวมทั้งการค้นคว้าหาเทคนิคใหม่ ๆ ที่เหมาะสมกับสภาวะดินฟ้าอากาศและสิ่งแวดล้อมของประเทศเรา เพื่อประโยชน์ในการเพิ่มปริมาณไหมให้เพียงพอกับความต้องการของกสิกรผู้เลี้ยงไหม

๑.๒ ปัญหาเกี่ยวกับปริมาณและคุณภาพของไหมใหม่

ก. ปริมาณไหมใหม่ ดังที่กล่าวมาแล้วว่า ปริมาณไหมใหม่ไม่เพียงพอกับความต้องการเนื่องจากกำลังการผลิตจำกัด ซึ่งแก้ไขโดยพยายามการเพิ่มผลผลิตแล้วยังมีสาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่เป็นผลทำให้ปริมาณไหมใหม่ขาดแคลน คือ

การที่กองการไหมไม่ทราบจำนวนไหมที่กสิกรต้องการโดยแน่นอน ซึ่งปัญหานี้ทางกองการไหมได้พยายามแก้ไขโดยให้กสิกรแจ้งความจำนงมาก่อนล่วงหน้าที่จะเริ่มเลี้ยงไหมเพื่อการผลิตไหม แต่ก็ยังไม่สามารถแก้ไขเรื่องปริมาณไหมได้ เพราะว่าการผลิตไหมนั้นนอกเหนือจากเทคนิคหรือวิธีการผลิตแล้ว สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ สภาพแวดล้อม เช่น หลังจากทีทราบปริมาณไหมและระยะเวลาที่กสิกรต้องการสถานีทดลองได้วางแผนการผลิตไว้แล้วว่าจะต้องได้ไหมตามจำนวนนั้น ๆ และจะนำออกแจกจ่ายได้ในระยะเวลาที่กำหนดไว้ แต่เนื่องจากสภาพภูมิอากาศเกิดแปรปรวนมีฝนตกหนักในช่วงการเลี้ยงไหมรุ่นนั้น ทำให้อากาศเย็นลงกว่าปกติ หนอนไหมจะไม่สามารถวางไข่ ระยะเวลาที่จะได้ผลผลิตไหมก็จำเป็นต้องเลื่อนจากกำหนดเดิมที่วางแผนการผลิตไว้ เป็นต้น อย่างไรก็ตามอย่างไรก็ดีสำหรับปัญหาในเรื่องนี้ควรจะมีแนวทางแก้ไข ๒ ประการคือ

(๑) ทางกองการไหม ควรจะขอความร่วมมือจากกรมส่งเสริมการเกษตรขอตัว เลขความต้องการที่แน่นอนในแต่ละปี โดยขอให้เกษตรกรอำเภอซึ่งทำงานใกล้ชิดกับตัวกสิกรช่วยสำรวจปริมาณไหมที่ต้องการในเขตความรับผิดชอบของตน เพราะการที่ให้กสิกรแจ้งความจำนงมาเองอาจจะได้ตัวเลขที่ไม่ถูกต้องและครบถ้วน เนื่องจากอาจจะมิกกสิกรบางรายไม่ได้แจ้งปริมาณไหมที่ต้องการ จึงควรที่จะให้เกษตรกรอำเภอช่วยทำการรวบรวมโดยการสอบถามกสิกรผู้เลี้ยงไหมโดยตรงเลย ซึ่งคิดว่าจะทำให้ได้ตัวเลขที่ใกล้เคียงกับความ เป็นจริงยิ่งขึ้น

(๒) ถ้าหากการขาดแคลนไหมมีมากในช่วงระยะเวลาใดระยะหนึ่ง ควรที่จะได้มีการสั่งซื้อไหมจากต่างประเทศมาใช้ เพื่อสนองความต้องการในช่วงระยะเวลาดังกล่าว แม้ว่าไหมต่างประเทศนั้นจะมีราคาสูงกว่าไหมภายในประเทศ (ถ้าหากทางกองการไหมได้ขึ้นนโยบายการจำหน่ายไหม) ก็ตาม แต่ก็มีคุณภาพสูงกว่าไหมที่ผลิตในประเทศ จึงเห็นว่าในกรณีที่มีการขาดแคลนไหม เป็นจำนวนมากแล้ว การสั่งซื้อไหมจากต่างประเทศก็อาจจะ เป็นการช่วย =

บรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกรได้บ้าง อย่างไรก็ตามการเลี้ยงไหมพันธุ์ต่างประเทศนั้นจะต้องระมัดระวังเรื่องสภาพแวดล้อมและอาหารของหนอนไหม คือ ใบหม่อนด้วย เพราะไหมพันธุ์ต่างประเทศกินใบหม่อนมาก และอาจจะไม่ทนทานต่อสิ่งแวดล้อมในประเทศเราได้ดีเท่าไหมพันธุ์ลูกผสมที่ผลิตในประเทศ

ข. คุณภาพของไขไหม ไขไหมลูกผสมที่ผลิตโดยกองการไหมมีปัญหาในเรื่องคุณภาพไม่ทัดเทียมเท่ากับไขไหมต่างประเทศ เนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

(๑) พันธุ์แท้ที่ใช้ เป็นพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์อยู่ในขณะนี้ได้รับความช่วยเหลือจากประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นการแน่นอนว่าคุณภาพของพันธุ์พ่อแม่พันธุ์แท้ของต่างประเทศไม่ได้

(๒) เครื่องมือที่ใช้ในการผลิตไขไหมของต่างประเทศรวมทั้งเทคนิควิธีการผลิตมีความก้าวหน้ากว่า จึงทำให้ไขไหมที่ผลิตจากต่างประเทศมีคุณภาพดีกว่า

ซึ่งสาเหตุดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปได้ว่าไขไหมในประเทศมีคุณภาพค้ำยกว่าไขไหมของต่างประเทศอยู่ ๒ ประการคือ

๑. คุณภาพไขไหมลูกผสมที่ผลิตได้ในขณะนี้ยังไม่แน่นอน ทำให้เปอร์เซ็นต์การฟักออกไม่สม่ำเสมอ
๒. คุณภาพรังไหมที่ผลิตได้ (เปอร์เซ็นต์เส้นใย) ไม่สูงเท่าของต่างประเทศ เปอร์เซ็นต์เส้นใย^๔ ของไทยจะอยู่ประมาณ ๑๗ - ๒๐% แต่ของต่างประเทศ เช่น ประเทศญี่ปุ่นจะอยู่ประมาณ ๒๔%

สำหรับแนวทางการแก้ไขปัญหาทางด้านคุณภาพ อาจทำได้ดังนี้

๑. กองการไหมควรเพิ่มงานทางด้านการศึกษา เพื่อจัดหาแม่พันธุ์พ่อพันธุ์ที่มีคุณภาพดี ในการขยายพันธุ์ไหมแทนที่จะรอสั่งจากต่างประเทศทางเดียว

^๔ เปอร์เซ็นต์เส้นใย หมายถึง อัตราส่วนของน้ำหนักรังหลังการผ่าตัวดักแด้ ออกกับน้ำหนักก่อนการผ่าตัวดักแด้

๒. ทำการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมให้เอกชนผลิตไข่ใหม่ลูกผสม
ขึ้นเองเพื่อใช้ในการเลี้ยงไหม

๑.๓ การบรรจุไข่ใหม่ การผลิตไข่ใหม่ของศูนย์วิจัยและอบรมไหม
ที่นครราชสีมา ใช้วิธีการให้แม่ผีเสื้อประมาณ ๕๐ - ๖๐ แม่ วางไข่บนกระดาษวางไข่
๑ แผ่น ซึ่งจะได้ไข่ใหม่ประมาณแผ่นละ ๒๐,๐๐๐ ฟอง แต่เนื่องจากไหมลูกผสมนี้มี
พ่อพันธุ์แม่พันธุ์เป็นพันธุ์ต่างประเทศ จึงทำให้ได้ปริมาณไข่ใหม่ที่ไม่แน่นอน เนื่องจาก
สภาพแวดล้อมในการเลี้ยงของเราต่างกับของต่างประเทศ ดังนั้น ปริมาณไข่ใหม่ที่
วางในกระดาษจะหาความสม่ำเสมอได้ยาก กล่าวคือ กระดาษวางไข่บางแผ่นอาจจะ
มากหรือน้อยกว่า ๒๐,๐๐๐ ฟอง และเมื่อทางศูนย์วิจัยฯ ได้นำกระดาษวางไข่ที่ผลิต
ได้นี้แจกจ่ายแก่กสิกร จึงทำให้เกิดปัญหาแก่กสิกรในเรื่องจำนวนไข่ใหม่ที่ได้รับแจก
ไปแต่ละรายเริ่ม มีปริมาณไม่เท่ากัน เช่น กสิกร ก. ได้รับแจกกระดาษวางไข่ไป ๕
แผ่น อาจจะได้ไข่ใหม่ ๑๐๐,๐๐๐ ฟอง แต่กสิกร ข. ซึ่งได้รับแจกกระดาษวางไข่ไป
ในจำนวน ๕ แผ่นเท่ากัน อาจจะได้รับไข่ใหม่เพียง ๕๕,๐๐๐ ฟอง เป็นต้น และถ้าหาก
กองการไหมจะใช้นโยบายการจำหน่ายไข่ใหม่แก่กสิกร โดยที่ยังใช้วิธีการบรรจุแบบกระ-
ดาษวางไข่นี้ก็จะทำให้เกิดปัญหาดังกล่าว ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหานี้ในเรื่องนี้ทางกองการ-
ไหมควรจะเปลี่ยนวิธีการบรรจุเป็นแบบใช้กล่อง เหมือนกับการบรรจุไข่ใหม่ของต่าง-
ประเทศ ซึ่งไข่ใหม่ที่ส่งจากต่างประเทศนั้นใช้แบบบรรจุกล่อง โดยกล่องหนึ่งจะมีไข่
ใหม่บรรจุอยู่ ๒๐,๐๐๐ ฟอง ประโยชน์ของวิธีการบรรจุกล่อง คือสามารถใช้วิธีการ
ทางเทคนิคนำไข่ใหม่ออกจากกระดาษวางไข่ และนำไข่ใหม่มาซึ่งน้ำหนักดูว่า ไข่ใหม่
๒๐,๐๐๐ ฟอง นั้น มีน้ำหนักเท่าไร ซึ่งวิธีซึ่งน้ำหนักนี้จะทำให้สามารถตรวจสอบ
ปริมาณไข่ใหม่ได้จำนวนแน่นอนกว่าวิธีการใช้แม่ผีเสื้อวางไข่บนกระดาษวางไข่ นอกจากนี้
การบรรจุไข่ใหม่แบบกล่องยังทำให้สามารถคัดไข่ใหม่ที่เสียและไม่สมบูรณ์ออกได้ โดยใช้
สารเคมีบางชนิด กสิกรผู้เลี้ยงจะได้รับไข่ใหม่เต็มจำนวนและมีคุณภาพดี ซึ่งจะ เป็นประ-

โยชน์ต่อนโยบายการจำหน่ายไข่ใหม่ของกองการใหม่ เพราะกลสิกรย่อมมีความแน่ใจว่าจะได้ไข่ใหม่ในปริมาณและคุณภาพที่ต้องการ ดังนั้น จึงคิดว่าทางศูนย์วิจัยฯ ควรจะเปลี่ยนแปลงวิธีบรรจุไข่ใหม่ให้เหมือนกับของต่างประเทศ เพื่อขจัดปัญหาดังกล่าวข้างต้นให้หมดไป

๒. ปัญหาทางด้านต้นทุน

กล่าวโดยทั่ว ๆ ไป ควรจะมีการพิจารณาถึงต้นทุนการผลิตบางประเภทที่อาจจะลดต่ำลงได้อีก อันได้แก่

๒.๑ การเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของคณงานผู้ทำหน้าที่เลี้ยง-ใหม่ และคณงานที่ทำหน้าที่เก็บไข่หม่อน โดยจัดให้มีการฝึกอบรมคณงานให้มีความชำนาญมากขึ้นเพื่อที่จะได้ปฏิบัติงานได้รวดเร็ว ได้ผลผลิตเพิ่มมากขึ้นอันจะเป็นผลให้ต้นทุนการผลิตลดต่ำลงได้บ้าง

๒.๒ การปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้ และการใช้เครื่องทุ่นแรงในระยะต่อไป พยายามใช้เครื่องมือแทนคณงานในงานบางอย่างเพื่อลดจำนวนคณงานแต่ทั้งนี้ควรพิจารณาเปรียบเทียบถึงการลงทุนในเครื่องมือ เครื่องจักรกับต้นทุนค่าจ้างแรงงานด้วย เช่น ในระยะยาวเมื่อขนาดของการผลิตใหญ่ขึ้นอาจจะปรับปรุงวิธีการขนส่งไข่หม่อนจากการใช้คณงาน มาใช้ระบบรางเลื่อนอันจะเป็นประโยชน์ต่อผลได้ในระยะยาวหรือการใช้เครื่องแยกเพศหนอนไหมแทนการแยกเพศโดยดูลักษณะความแตกต่างภายนอก เป็นต้น

อย่างไรก็ดีนอกเหนือจากการลดต้นทุนการผลิตดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีวิธีทางที่จะลดต้นทุนการผลิตได้อีกประการหนึ่ง คือ การพยายามหาแม่พันธุ์ พ่อพันธุ์ที่ดี มีปริมาณการวางไข่สูงมาใช้ในการเลี้ยงไหม เพื่อเพิ่มปริมาณไข่ใหม่อันเป็นผลผลิตให้สูงขึ้น ต้นทุนการผลิตก็จะต่ำลง เช่น ในขณะนี้ทางศูนย์วิจัยฯ ใช้แม่พันธุ์ ๑ แม่ ซึ่งให้ผลผลิตไข่ใหม่เท่ากับ ๑.๒ กล่อง มีต้นทุนการผลิตทั้งสิ้น ๒๓๖.๑๗ บาท/กล่อง แต่ถ้าหากทางศูนย์วิจัยฯ สามารถค้นคว้าหาแม่พันธุ์ที่ดีซึ่งสามารถให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นเป็น ๑ แม่ให้ผลผลิตไข่ใหม่เท่ากับ ๑.๕ กล่องแล้ว การเลี้ยงไหม ๒๕๐ แม่ จะได้ผลผลิตไข่ใหม่เท่ากับ

๓๗๕ กล้อง จะได้ต้นทุนการผลิตทั้งสิ้น เท่ากับ ๑๘๘.๕๓ บาท/กล้อง ซึ่งจะลดต่ำกว่า ต้นทุนการผลิตเดิม ๔๗.๒๓ บาท หรือคิดเทียบร้อยละจะเท่ากับ ๒๐ แต่ในขณะที่เดียวกัน ผลของการวิจัยหาพันธุ์ใหม่ที่ดี อาจจะช่วยป้องกันมิให้ค่าใช้จ่ายคงที่ คือ เงินเดือน ผู้อำนวยการ เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งอาจจะไม่คุ้มกับผลผลิตที่เพิ่มขึ้นได้ อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าการพยายามลดต้นทุนการผลิตจะทำได้ไม่มากนัก ก็ควรจะได้มีการแก้ไขปรับปรุงเพื่อ เป็นการสนับสนุนนโยบายใหม่ของกองการใหม่ในอันที่จะหันมาจำหน่ายไข่ใหม่แก่กสิกรแทน การแจกไข่ใหม่โดยไม่คิดมูลค่าต่อไป

๓. ปัญหาของหน่วยราชการ

สำหรับปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับหน่วยราชการ คือ กองการใหม่นั้นคงจะเป็น ปัญหาซึ่งสืบเนื่องจากผลของการเปลี่ยนแปลงนโยบายการแจกไข่ใหม่มา เป็นการจำหน่าย ไข่ใหม่ ซึ่งพอจะสรุปได้ ๒ ประการดังนี้

๓.๑ ปัญหาเรื่องทัศนคติของกสิกรผู้เลี้ยงใหม่ เนื่องจากกสิกรเคยได้ รับแจกไข่ใหม่มาตลอดเวลา อาจจะไม่พอใจในนโยบายการจำหน่ายไข่ใหม่ ซึ่งเท่ากับ เป็นการสร้างทัศนคติที่ไม่ดีต่อการบริหารงานของรัฐบาล โดยอาจจะมีข้อโต้แย้งว่า รัฐบาลไม่ให้ความช่วยเหลือแก่กสิกร ดังนั้น รัฐบาลควรจะมีการประชาสัมพันธ์ที่ดี เพื่อ ล้มล้างทัศนคติดังกล่าว

๓.๒ ปัญหาเกี่ยวกับความต้องการไข่ใหม่ของกสิกร เมื่อทางกองการ- ใหม่ได้หันมาใช้นโยบายการจำหน่ายไข่ใหม่แล้ว อาจจะเป็นไปได้ว่าความต้องการไข่ใหม่นั้นมีแนวโน้มที่จะลดลง เพราะตามนโยบายใหม่นี้กสิกรต้องซื้อไข่ใหม่แทนการได้รับแจก โดยไม่คิดมูลค่า ดังนั้น กสิกรผู้เลี้ยงใหม่เป็นอาชีพรองอาจจะล้ม เลิกการ เลี้ยงใหม่ด้วย เหตุว่าต้องลงทุนซื้อไข่ใหม่ อาจจะหันไปประกอบอาชีพหลักแต่เพียงอย่างเดียวก็ได้ และ เนื่องจากประเทศเรามีจำนวนกสิกรผู้เลี้ยงใหม่ เป็นอาชีพรอง เป็นจำนวนมาก อาจจะ เกิด

ผลกระทบกระเทือนทำให้ยอดความต้องการใช้ใหม่ต่ำลง ซึ่งเมื่อยอดความต้องการใช้ใหม่ลดน้อยลงแล้วอาจเป็นผลทำให้นโยบายการจำหน่ายใช้ใหม่ของกองการใหม่ไม่สำเร็จผลตามที่มุ่งหวังไว้ และเพื่อการแก้ไขปัญหาดังกล่าวทางกองการใหม่ควรพิจารณาถึงแนวทางที่จะเสนอแนะต่อไปนี้ คือ

ก. ควรจะกำหนดราคาขายให้ต่ำกว่าต้นทุนการผลิต เพราะในระยะเริ่มแรกของการเปลี่ยนแปลงนโยบายนั้น ทางรัฐบาลควรจะได้รับภาระต้นทุนการผลิตบางส่วนไว้ก่อน เพื่อเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรให้สามารถดำรงกิจการเลี้ยงไหมอยู่ได้ และในอนาคตเมื่อเกษตรกรมีฐานะมั่นคงพอที่จะรับภาระต้นทุนทั้งหมดได้ รัฐบาลก็อาจจะผลักภาระต้นทุนการผลิตทั้งหมดให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงไหม

ข. อาจกำหนดระดับหรือจำนวนใช้ใหม่ที่จะแจกไว้ระดับหนึ่ง เพื่อให้เกษตรกรที่เลี้ยงไหมเป็นอาชีพรองได้ทำการเลี้ยงไหมต่อไป เช่น กำหนดว่าถ้าเกษตรกรผู้ใดต้องการใช้ใหม่เพียง ๕ กล่อง จะได้รับการแจกใช้ใหม่โดยไม่คิดมูลค่า แต่เมื่อเกษตรกรผู้นั้นต้องการมากกว่า ๕ กล่อง จะต้องซื้อใช้ใหม่ส่วนที่เกินจากจำนวนที่กำหนดไว้ วิธีการนี้จะส่งเสริมให้เกษตรกรยังคงทำการเลี้ยงไหมต่อไปได้อีก และในระยะต่อไปเมื่อเกษตรกรได้ขยายการเลี้ยงไหมจนเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ขึ้นแล้ว ก็คงมีเงินทุนพอที่จะมาซื้อใช้ใหม่ได้ ซึ่งก็จะเป็นผลทำให้ความต้องการใช้ใหม่ไม่ลดลงและในทางตรงข้ามอาจจะเพิ่มขึ้นในระยะยาว

๔. ปัญหาเกี่ยวกับตัวเกษตรกร

ถ้าหากว่ามีการเปลี่ยนแปลงนโยบายของกองการใหม่ในเรื่องการแจกใช้ใหม่มาเป็นการจำหน่ายใช้ใหม่แล้ว อาจจะก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับตัวเกษตรกรเองและปัญหาของผู้ผลิตภาคเอกชน ซึ่งพอจะแยกการพิจารณาปัญหาทั้ง ๒ ประการได้ ดังนี้คือ

๔.๑ ปัญหาของเกษตรกรผู้เลี้ยงไหม

ในปัจจุบันนี้เกษตรกรผู้เลี้ยงไหมส่วนใหญ่ยังมีหนี้สินอยู่ ซึ่งเมื่อกอง-
การไหมเริ่มใช้นโยบายการจำหน่ายไขไหม ก็อาจจะเกิดผลเสียแก่เกษตรกร ๒ ประการคือ
ประการแรก เกษตรกรผู้เลี้ยงที่ไม่สามารถจะหาเงินทุนมาซื้อไขไหมเพื่อใช้ในการผลิตของ
ตนได้ อาจจำเป็นต้องล้มเลิกกิจการไป ทำให้เกิดปัญหาการว่างงาน และในรายของ
เกษตรกรที่เลี้ยงไหมเป็นอาชีพรอง เมื่อไม่มีเงินทุนที่จะนำมาซื้อไขไหมจำเป็นต้องเลิก-
เลี้ยงไหมทำให้รายได้ของครอบครัวลดลง ฐานะของเกษตรกรก็จะเลวลงด้วย แต่อย่างไร
ก็ดีสำหรับปัญหาในเรื่องนี้รัฐบาลก็อาจจะช่วยเหลือเกษตรกรได้ในด้านการขยายสินเชื่อการ-
เกษตร โดยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ให้สินเชื่อแก่เกษตรกรผู้เลี้ยงไหม เพื่อใช้
เป็นเงินทุนต่อไปได้ และการให้สินเชื่อนี้ควรจะยืดเวลาการชำระหนี้ให้ยาวนานกว่าการกู้
ยืมเงินประเภทอื่น เพื่อเป็นการช่วยเหลือเกษตรกร เนื่องจากผลิตผลทางการเกษตรมักไม่ได้
ผลตามกำหนดเวลาที่แน่นอน เช่น ในการเลี้ยงไหมเพื่อการผลิตไขไหมนี้ ถ้าหากสภาวะ
อากาศเกิดแปรปรวนหนอนไหมจะไม่วางไข่ ทำให้ไม่ได้ผลผลิตไขไหมตามระยะ เวลาที่
กำหนดไว้ เป็นต้น นอกจากนี้ทางรัฐบาลอาจจะขอความร่วมมือจากธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ
ในการขยายการให้สินเชื่อแก่เกษตรกร เพื่อเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรผู้เลี้ยงไหมอีกทางหนึ่ง
ด้วย

๔.๒ ปัญหาของผู้ผลิตไขไหมภาคเอกชน

ในขณะนี้ยังไม่มีเอกชนทำการผลิตไขไหมเพื่อนำออกจำหน่าย
เพราะว่าทางกองการไหมยังคงแจกไขไหมอยู่ แต่ในระยะ เวลาต่อไปเมื่อกองการไหม
เริ่มคิดราคาไขไหมก็อาจจะมีการเอกชนที่สนใจ เริ่มทำการลงทุนเพื่อผลิตไขไหมออก
จำหน่าย ซึ่งทางรัฐบาลควรจะทำให้ความสนับสนุนแก่การวิจัยของภาคเอกชน และ เมื่อภาค
เอกชน เริ่มเข้ามาดำเนินกิจการผลิตไขไหมในระยะแรกจะประสบปัญหาเกี่ยวกับราคา-
ขาย ถ้าหากว่าทางกองการไหมมีนโยบายที่จะจำหน่ายไขไหมในราคาที่ต่ำกว่าทุน ดังนั้น

เพื่อเป็นการส่งเสริมภาคเอกชนทางรัฐบาลก็ควรจะช่วยเหลือภาคเอกชนให้สามารถขาย
 ไข่ใหม่ในราคาใกล้เคียงกับราคาขายของทางราชการได้ ซึ่งอาจจะมีวิธีการช่วยเหลือ
 ได้หลายวิธี เช่น การยกเว้นภาษีขาเข้าเครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต หรือให้
 ความช่วยเหลือในด้านการค้นคว้าวิจัยต่าง ๆ เพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิตให้กับภาคเอกชน
 และสำหรับในระยะต่อไปเมื่อภาคเอกชนดำเนินการไปได้ด้วยดีแล้ว รัฐบาลก็อาจจะ
 ยกเลิกการช่วยเหลือต่าง ๆ ในระยะดังกล่าว ถ้าเห็นว่าปริมาณไข่ใหม่ที่ภาคเอกชน
 ผลิตออกจำหน่ายแก่กสิกรมีปริมาณเพียงพอแล้ว ส่วนราชการก็อาจจะมอบให้ภาคเอกชน
 เป็นผู้ผลิตไข่ใหม่แต่ผู้เดียว เพื่อเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิตไข่ใหม่ของประเทศ
 ให้เจริญก้าวหน้า โดยส่วนราชการจะทำการควบคุมดูแลในด้านคุณภาพ ปริมาณการผลิต
 และราคาจำหน่ายไข่ใหม่ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของกสิกรในกรณีที่ภาคเอกชนนำระบบ
 การผูกขาดในการจำหน่ายมาใช้ในภายหลัง

จะเห็นได้ว่าปัญหาเกี่ยวกับการผลิตไข่ใหม่ของศูนย์วิจัยและอบรมใหม่ที่
 นครราชสีมาทั้งหมดที่กล่าวมา ซึ่งได้แก่ ปัญหาทางด้านการผลิต ปัญหาทางด้านต้นทุน
 ปัญหาของหน่วยราชการ และปัญหาเกี่ยวกับตัวกสิกรนั้น เป็นปัญหาสำคัญที่คิดว่าควรจะได้
 พิจารณาแก้ไข เพื่อยังผลให้การหางานของกองการใหม่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งยังเป็น
 การริเริ่มแนวทางไปสู่นโยบายการจำหน่ายไข่ใหม่ให้กสิกรซึ่งเป็นแผนงานในอนาคตของ
 กองการใหม่

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย